

Unio Aleroni

Santa Maria de Merlès

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Sector central i nord del terme municipal
Emplaçament En la riera de Merlès i els canals del molí d'Esdrigues i el molí de Vilalta.

Coordenades:

Latitud: 42.0021
Longitud: 1.98052
UTM Est (X): 415571
UTM Nord (Y): 4650512

Classificació

Número de fitxa 08255 - 183
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Degut al poc cabal que corre a la riera de Merlès durant els estius, els exemplars d'aquesta espècie es veuen obligats a concentrar-se en els pocs punts que no s'assequen, provocant mortaldats allà on desapareix completament l'aigua.

Protecció Legal
Observacions protecció: llei 12/2006, de 27 de juliol
Accés Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat Pública
Titular: Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient. ACA. c/ Provença, 204-208, 08036 Barcelona

Fitxes associades:

[Riera de Merlès](#)

Autoria de la fitxa Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dl., 12/11/2007 - 01:00

Descripció

L'unio aleroni és una espècies de mol·lusc d'aigua dolça que és present en diferents punts de la riera de Merlès al seu pas pel municipi de Santa Maria de Merlès. Aquest mol·lusc era molt comú a bona part d'Europa des de mitjans de l'Era Primària però ha sofert un gran retrocés les últimes dècades reduïnt-se enormement la seva població. La causa d'aquest retrocés és el canvi en la morfologia dels rius, tant per la disminució de la qualitat de l'aigua com per la introducció d'espècies no autòctones que no afavoreixen al procés vital d'aquesta espècie.

Es tracta d'una espècies de mol·lusc d'aigua dolça filtradora que s'alimenta de petites partícules de l'aigua del riu. El cicle vital de l'espècie s'inicia entre febrer i agost quan les femelles alliberen unes larves diminutes que parasiten peixos instal·lant-se en les brànquies d'aquests. Al cap d'uns 26 a 30 dies, aquestes larves es desprenen del peix i s'enterren al llit fluvial, on al cap d'uns cinc anys ja es poden reproduir. Les nàiades d'aquesta espècie poden arribar a viure un màxim de 30 anys assolint dimensions notables.

Actualment es troben exemplars d'aquesta espècie en alguns punts de la riera i en els canals dels molins d'Escrigues i de Vilalta.

L'espècie Unio Aleroni és espècie protegida de fauna salvatge, està protegida per llei per ser una espècie amenaçada i en perill d'extinció, ja que a Catalunya actualment només hi ha constància que es conservi a la conca del Llobregat (a la zona alta del riu, a la riera de Merlès i a les capçaleres de la riera Gavarresa i Lluçanès), a la conca del Ter (al Brugent i al Llàmana), a la conca del Tordera (riera de la Belladona) i a la conca del Fluvià (al riu Ser i al Fluvià).

Observacions:

L'associació ADDEFFA (Estudi de la Fauna i la Flora Autòctones), amb seu a la masia de Camadoca, té un projecte al voltant d'aquesta espècie. Aquest projecte consisteix en la cria en captivitat de l'Unio Aleroni en diferents basses que hi ha al voltant de la masia i la reintroducció al riu i als canals quan el cabal de la riera ho permet.

Bibliografia

CARRETERO, Miquel A., ALTABA, Cristian, BASSOLS, Emili, GIRÁLDEZ, Santiago, ROSELL, Carme (2000). "El plan de recuperación de la náyade Unio Aleroni en la comarca catalana de la Garrotxa. Quercus, núm 170. 2000.

COMAS, Eulàlia, MALLARACH, Josep Ma. «La nova població de nàides (Unio Aleroni) a la conca del Llobregat». Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural, núm. 72. 2004.

ORDEIX, Marc; CAMPRODON, Jordi; COMAS, Francesc; MOLIST, Mercè; BARNIOL, Florenci (1998). «Dades sobre

la presència del mol·lusc bivalve d'aigua dolça Unio elongatulus aleroni (Companyó i Massot, 1845) al Lluçanès». Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural, núm. 66. 1998.

